

I.

Остроумни отговори.

Имало едно врѣме единъ бѣденъ човѣкъ. Той билъ заелъ пари отъ единъ богатъ. Богатиятъ често го подканялъ да си плати дълга.

Единъ день пакъ дошълъ богатиятъ въ къщата му, ала намѣрилъ тамъ само сина му, едно момче, което стояло до собата.

— „Какво правишъ тамъ?“ попиталъ го богатиятъ.

— „Гледамъ, какъ идатъ и отиватъ“, отговорило момчето.

— „Идватъ ли у васъ много хора?“

— „Никой не идва“, отговорило момчето.

— „Хмъ . . . а кждѣ е баща ти?“ попиталъ пакъ богатиятъ.

— „Излѣзе. Отиде да затуля съ една дупка друга“.

— „Хмъ . . . а какво прави майка ти?“

— „Тя пече изяденъ хлѣбъ“.

— „Ами сестра ти?“

— „Оплаква миналогодишна радость“.

— „Момче, ти говоришъ или като глупецъ, или като голѣмъ умникъ. — „Желаешъ ли да ми разтъкувашъ отговоритѣ си?“

— „На драго сърце“, отговорило момчето, „само ако обѣщаешъ, че ще простишъ дълга на баща ми“.

— „Обѣщавамъ ти“, отговорилъ богатиятъ, „ако твоятъ отговоръ ми се хареса“.

И момчето почнало да обяснява :